

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVEN 2024

Foto © Vojtěch Pospíšil, Člověk a Víra

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci,

v měsíci červnu nás čeká další mimořádná událost: v neděli 23. června bude v Hejčíně otec biskup Antonín Basler udělovat svátost biřmování.

Říkal jsem si, že červnové Hejčínské oko je tedy nejzazší vhodnou příležitostí k uveřejnění výsledků průzkumu, který jsme amatérsky podnikli vloni v prosinci, při němž jsme během jedné neděle od farníků sbírali dvě data: Kdy a kde jste byli pokřtěni?

Pořád jsem nedokázal najít čas k tomu, abych nasbírané údaje zpracoval. Protože jsem z nich chtěl vytěžit maximum, napadlo mne ukázat také, v jakém „národopisném“ kraji kolik z nás biřmování přijalo (Haná, Valašsko, Slovácko). To mne přivedlo na myšlenku poprosit o pomoc pana Polepila, který se v místopise Moravy vyzná mnohém lépe než já. Nakonec jsem se osmělil a požádal jsem ho, jestli by data nezpracoval kompletně. Ochotně mi to slíbil a dal si s tím mravenčí práci. Za to mu zde chci moc poděkovat! A její výsledky najdete v tomto Hejčínském oku.

Máme různé dary, vědomosti, zkušenosti a schopnosti a jsem vám vděčný za to, že je dáváte do služby farních společenství. Znovu opakuji, že po kněžském svěcení P. Dominika mi více hostí, kteří k nám přijeli z jeho rodiště nebo odjinud, děkovalo za to, jak jste celou slavnost dobře připravili a jak vstřícně se cítili přijati. A následovaly další akce: svatodušní novéna, vigilie, Letnice, úklid kostela, v Horce *Den pro farnost*, teď je tu první svaté přijímání dětí, čeká nás farní voda, farní guláš a slavnost biřmování.

Děkuji všem z vás, kdo nosíte v hlavě starosti s tím spojené, přikládáte ruce k dílu, obětavě nasazujete své síly a také se za naše farnosti modlíte. Pán Bůh vám to odplatí hojným požehnáním!

P. Gorazd

VE FARNOSTI HEJČÍN BYLO BÍRMOVÁNO 13% FARNÍKŮ

V katedrále v Olomouci	46	33,57%
Ostatní olomoucké kostely	18 (z toho 9 Hejčín)	13,13%
V katedrále v Brně	5	3,65%
V katedrále v Praze	1	0,73%
Ostatní pražské kostely	3	2,19%
Ostrava	2	1,46%
Opava	2	1,46%
Ve velkých městech celkem	76	56,29%

Podle oblastí celkem včetně velkých měst :

Hana	75	57,75%
Malá Hana (Jevíčko, Boskovicko)	3	2,19%
Brněnsko	9	6,57%
Slezsko	13	9,43%
Slovácko	3	2,19%
Valašsko	6	4,38%
Vysočina	3	2,19%
Jeseníky (Šumperk)	1	0,73%
V Čechách	12	8,76%
Na Slovensku	9	6,57%
Ostatní cizina (Polsko, země)	3	2,19%
CELKEM	13%	100%

PODLE VĚKU :

10 - 14 let	27	19,63%
15 - 19 let	65	47,44%
20 - 25 let	19	13,95%
25 a více let	26	18,98%
	13%	100%

CELKEM ZA FARNOST HORKA ODPOVĚĎĚLO

42 FARNÍKŮ :

Z TOHO BÍRMOVÁNO BYLO 42 FARNÍKŮ

V katedrále v Olomouci	14	33,33	%
V katedrálách jinde	0	0	%
V kostele v Horce	3	7,14	%
V kostelích do vzdál. 50 km...	14	33,33	%
V kostelích do vzdál. 100 km a více	11	26,20	%
		<u>42</u>	100	%
Na Hané	28		66,67	%
Na Valašsku	3		8,33	%
Na Slovácku	6		13,09	%
Ve Slezsku	1		2,38	%
V Jeseníkách	2		4,76	%
V Čechách	1		2,38	%
Na Slovensku	1		2,38	%
		<u>42</u>	100	%

Podle věku :

10-14 let	17	(40,47%)
15-19 let	11	(26,19%)
20-25 let	10	(23,80%)
25 a více let	4	(9,54%)
		<u>42</u> 100%

ZA FARNOST KŘELOV BYLO BĚRMOVÁNO 17
FARNÍKŮ

V katedrále v Olomouci	8	45,05 %
V kostelích na Hané	4	27,13 %
V kostelích na Slovácku	2	10,76 %
V katedrále v Hradci Králové	1	5,60 %
V kostele v Opavě	1	5,60 %
V kostele v Třebíči	1	5,60 %

17 100 %

Podle oblastí:

Na Hané	12	70,87 %
Na Slovácku	2	12,33 %
Ve Slezsku	1	5,60 %
Na Vysočině	1	5,60 %
V Čechách	1	5,60 %

17 100 %

Podle věku:

10 - 14 let	4	23,23 %
15 - 19 let	8	46,80 %
20 - 25 let	3	17,64 %
25 a více let	2	12,33 %

17 100 %

PŘEDSTAVENÍ BIŘMOVANCŮ (6)

Představujeme vám další tři z letošních biřmovanců. Protože jsem slabší v matematice, nevyšlo mi to, jak jsem původně počítal, nestihneme vám je představit všechny ještě před biřmováním, a proto rozhovory s posledními z biřmovanců najdete ještě v prázdninovém čísle Hejčínského oka.

JAN KOTEK

Já jsem Jan Kotek, jsem z křelovské farnosti a ministruji u nás v kostele. Teď jsem studentem druhého ročníku elektroprůmyslové školy tady v Olomouci.

Proč bys přál i nevěřícím, aby uvěřili v Boha a v Ježíše?

Já si myslím: protože Ježíš je velmi dobrý přítel. Protože vám může kdykoliv s čímkoliv pomoci, můžete se mu svěřit, s čím po-

třebujete, a odevzdat mu úplně všechny svoje problémy a taky s ním můžete sdílet svoji radost, a když vás něco těší. A tak doporučuji všem, aby věřili.

PAVEL KOTEK

Takže: Pavel Kotek, jsem ze Štěpánova a ve štěpánovské farnosti se zapojuji hlavně jako ministrant, a až dodělám animátorský kurz, tak taky jako animátor. Studuji elektrotechniku v Olo-

mouci. A koníčky nebo zájmy: sportovní lezení a horská kola.

Byl v růstu tvé víry nějaký prožitek významným posunem kupředu? Co to bylo?

Tato otázka mi je hodně blízká. Byl. Bylo to celostátní setkání mládeže v roce 2022. A tam se dělo hodně takových „posunů“ menších, větších. A byl tam jeden hodně velký, a to byl večer smíření. Tam jsem ucítil velkou blízkost Boha, Boží blízkost. A úplně jsem přestal vnímat skoro všechno okolo... A pak

si pamatuji, že jsem šel na ubytování a bylo mi úplně jedno, že prší, byl jsem promoklý úplně na kost a bylo mi to úplně jedno, jenom jsem prostě chválil Boha a tak. Takže tohle byl můj významný zážitek z víry, který si budu pamatovat asi úplně do konce života.

JAN NÁVRAT

Jmenuji se Honza. Pocházím z Olomouce a do hejčínské farnosti patřím vlastně už od svých devíti let. Ve dvanácti letech jsem tu začal ministrovat. V poslední době, když povyroستly naše děti, začínám být ve farnosti trochu více aktivní. Takže je mě vidět u oltáře, když ministruji se svým synkem Domčou. Na přípravu na biřmování chodíme společně s Aničkou a Liduškou, což

jsou naše nejstarší děti, dvojčata. A ještě sem s námi do kostela chodí naše dcerka Bětuška a moje manželka a jejich maminka Kristína.

Co je pro vás ve vaší víře důležité? Na co se snažíte klást důraz?

Pro mě jsou ve víře důležité asi tři oblasti. Tyto tři myšlenky mi i při přípravě na biřmování rezonují nejvíc. Pro mě je ve víře důležité uvědomovat si, že není interiér kostela a není venek (ve smyslu: dva odlišné světy). Zním spoustu lidí, kteří přijdou do kostela a v tom kostele mají jiný výraz, chovají se jinak. Já to mám tak, že v kostele mám autentické pocity, jsem to já, který mám vztah s Bohem. Do kostela se přijdu „jen podívat“, setkat se s Bohem. Ale když z kostela odcházím, tak mám dál stejný výraz ve tváři, jako jsem měl uvnitř. Jsem autentický venku a jsem autentický uvnitř. Pro mě je to důležité z toho důvodu, že když třeba ministrujeme u oltáře, něco se tam „zkoní“ a přijde mi to vtipné, tak se zasměju. Stejně tak na druhé straně, když jdu třeba po ulici, nebo jdu někde v přírodě, a vidím tu krásu Božího stvoření kolem sebe, tak se naopak ztiším. Pro mne je to autentické propojení. Ne že Bůh je jen v kostele a venku není. Ale pro mě je Bůh všude a návštěva kostela je jen součástí toho plynutí času, součástí života.

Dál mám víru spojenou s radostí. Myslím si, že Bůh po nás nechce, abychom se mrskali nějakými důtkami. Víra se mi promítá do běžného života. Mám třeba některé oblíbené žalmy. Když je doma nějaký průšvih, třeba někdo z dětí něco provede nebo se dívám nějaké situaci, tak mám oblíbený žalm: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Žalm

používám často a vždy to uvolní situaci. Těší mě myšlenka, že Bůh je radostně s námi. Je radostně v tom našem životě.

Když jsem přemýšlel, jak vyjádřit tu třetí myšlenku, napadla mě věta, že pro mě je Bůh tak trochu kámoš. Nemyslím to neuctivě, myslím to s plným respektem k víře jako takové a s plným respektem k Bohu. Nevnímám Boha jako drába, který by hlídal každý náš krok a který by nám direktivně určoval, co máme dělat. Pro mě je Bůh Průvodce. Někdo, kdo nám nabídl nějakou cestu, třeba Desatero: ale ne tak, že by nám diktoval, jak se máme chovat a co máme dělat. Pro mě je Bůh prostě tak trochu kámoš. Nevím, jak bych to líp vyjádřil.

A co do tohoto vašeho životního „kréda“ přinesla příprava na biřmování?

Hodně jsem nad tím přemýšlel, obzvlášť při těch prvních schůzkách přípravy na biřmování. Já jsem dřív měl pocit, že víru v tom vnímání radostné víry nebo v tom, že Boha nevnímám úplně direktivně, chápu správně. Tedy že to tak za mě je dobře. Ale jako by ty styčné plochy mé víry a toho, jak bych s Bohem mohl žít, nebyly úplně velké. Ta příprava mi ukázala, že ta plocha, kde se může potkávat víra a ten můj život, je daleko větší, že má daleko větší potenciál.

A neprotiřečí to trochu tomu, o čem už jste mluvil? Říkal jste přece hned na začátku, že není rozdíl mezi vnitřkem kostela a venkem. Když jsem to slyšel, tak jsem si říkal: „Aha, tak Honza má vlastně ty styčné plochy všude.“

Ono se to složitě popisuje, ale jde o to, že to moje radostné vnímání víry bylo v jednotlivých situacích nebo malých chvílích. Uvědomuji si několik chvil, kdy jsem šel někde přírodou, po hřebeni Jeseníků, svítalo slunko, teď jsem viděl tu nádheru a říkal jsem si: „Jo, (Bože), to se ti povedlo. To je úplně super.“ Ale byly to takové jednotlivé izolované situace, byť třeba za den jich bylo hodně, za týden jich bylo x, za měsíc jich bylo x... A teď na přípravě jsem si uvědomil, že to nemusejí být jenom situace.

Že to může být daleko větší část toho dne, kterou strávím s tím napojením. Takhle jsem to myslel. To jsou ty styčné plochy, kde se to může potkávat ve větší míře a větší část dne může být tom v napojení na Boha.

Připravil P. Gorazd

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM

Ve středu 8. května mohla hejčínská farnost prožít mimořádnou slavnost – kněžské svěcení bratra Dominika Norberta Smeji, O.Carm. Světitelem byl olomoucký arcibiskup Mons. Josef Niuzík. Bylo tak trochu povinností „našeho“ novokněze vyzpovídat...

Tvoje kněžské svěcení proběhlo v den liturgické památky Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Vidíš v tom nějakou spojitost?

Spojitost tady určitě je. Jsem moc rád, že svěcení připadlo právě na den tohoto svátku. Nejen proto, že jsem karmelitán, ale také proto, že vztah k Panně Marii je specifický, a ne všem se hledá snadno. Takto bylo možné znova a trochu jinak vnímat její důležitou roli v dějinách spásy a mého osobního povolání na karmel. Osobně moc toužím zvát do její blízkosti všechny, se kterými se setkávám. Věřím, že ona nás pak povede přímou cestou k svému Synu.

Vnímal jsi, že okamžik konsekrace nastal v pravé poledne? Zrovna zazněly zvony. Řekl bych – vpravdě mystický okamžik...

Ano, i když jsem byl pohroužen do vlastních myšlenek a modlitby, snažil jsem se vnímat i okolí. Bylo to jako bych byl opět spojen s Marií, a to při události Zvěstování, kterou se modlíme v modlit-

Foto © Vojtěch Pospíšil, *Člověk a Víra*

bě Anděl Páně právě v poledne. Možná tím Pán chtěl mně osobně říci: zvěstuji ti velikou radost, právě tady a teď se stáváš zcela svobodným jako kněz pro mě a můj lid.

Byla to krásná slavnost pro naši farnost. Myslíš, žeš ji prožil hlouběji, když jsi byl sám? Anebo bys raději byl svěcen spolu s dalšími jáhny?

Byla to moc krásná slavnost a já bych chtěl touto cestou ještě jednou poděkovat všem, kdo se na ni v Hejčíně podíleli. Hudba, zpěv, výzdoba, občerstvení, koordinace,

liturgie, přenos na Youtube a další. Každý si může doplnit své jméno. Jsem moc rád za hejčinské společenství, do něhož se vždy budu rád vracet a do nějž vlastně stále patřím. Díky vám všem.

K otázce. Obě varianty mají něco do sebe. Byl bych moc rád, kdybych byl vysvěcen ještě třeba s dalšími spolubratry jáhny na karmelu, ale situace je taková, jaká je, a já věřím, že Pán i s touto situací pracuje. Jsem vděčný, že svěcení proběhlo tak, jak proběhlo. Asi to tak všechno mělo být. Bohu díky!

Už víš, kde a jak bude probíhat tvé novokněžské působení?

Přiznávám, že na toto téma již přišla řeč. Nejspíše budu zatím pokračovat v Praze a uvidíme. Chci být otevřený všem možnostem. A jako mladý kněz jsem přece jen ještě pořád dost flexibilní. Aspoň doufám. :-)

Foto © Roman Polách, Člověk a Víra

Foto © Roman Polách, Člověk a Víra

Je něco, na co se tě v souvislosti s tvým kněžstvím ještě nikdo neptal, a přece jsi toho plný a rád by ses o to podělil třeba právě s námi, hejčínskými?

Rád říkávám, že mám prudce komunitní srdce, a to se myslím projevuje nejen v souvislosti s mojí karmelskou komunitou, ale i tou farní, kam patřím. Toto byl jeden pro mě velmi důležitý bod, a sice, že díky pohostinnosti a přijetí hejčínské farnosti se mohlo u příležitosti oslavy obrovského Božího daru slabému člověku dít něco dalšího velikého. Vytvořili jsme jedno krásné společenství z různých míst, v duchu Ježíšovy velekněžské modlitby „abychom byli jedno“. A toto chci moc žít ve svém kněžském povolání, abychom byli jedno a byli otevření pro Boží vůli v našich životech i životech společenství, do kterých patříme.

Modlím se za vás a žehnám vám.

*br. Dominik Norbert Smeja, O.Carm., kněz Kristův
(otázky kladl Daniel Dehner)*

Foto © Roman Polách, Člověk a Víra

Foto © Vojtěch Pospíšil, Člověk a Víra

Foto © Roman Polách, *Člověk a Víra*

ŽIVOT JE TAK JEDNODUCHÝ, ALE MY...

*Stejnomenou knihu představí autor, hejčínský farník **Karel T. Rakušan**, v neděli 9. června v 17 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Zváni jsou všichni, kdo už knihu mají, kdo ledacos o autorovi i o knize vědí, i ti, kteří nemají vůbec tušení – s Karlem bude povídání stát určitě za to. Snad vás nadradí následující krátký rozhovor.*

Proč a jak vznikla tvá knižní prvotina?

Knižní rozhovor je mou reflexí na lidskou nedůslednost, lehnost, možná neochotu či neum postavit se k darovanému životu čelem. Viděl jsem kolem sebe kamarády, kteří se v průběhu života stali mými přáteli, kteří se narodili s určitým zdravotním problémem a jejich rodiče je dostatečně netrénovali nebo je odložili do nejrůznějších sociálních zařízení a pořídili si druhou ratolest.

Knižkou chci těmto rodičům říct, že i v nějak tělesně poškozené schránce se může, a mnohdy se i skrývá kvalitní lidská bytost, která svou inteligencí své rodiče daleko převyšuje.

Martin Heidegger používal slovní obrat: „Wir sind nur hier, um zu bleiben.“ (Jsme tu jen na pobytu.) Berme tato slova tak, že jsme tu v nějaké škole, ve které naše mysl musí někam doputovat, něco jako „Putování myslí do Boha“ (sv. Bonaventura), ne k Bohu, ale „do Boha“...

V neposlední řadě chci knížkou ohromně poděkovat svým rodičům za mnohdy nekompromisní výchovu, kterou mi dali.

Na co se mohou těšit účastníci hejčínské prezentace?

Nejen na vyprávění, co sepsání provázelo, ale i na menší ukázkou fotografií, které se do knížky nevešly nebo byly vyřazeny z důvodu právních norem (GDPR a jiné). Byl bych ale rád, kdyby nedílnou součástí byly otázky z publika. Jednak budu na tomto formátu povídání o sobě samém absolutním prvňáčkem (tak doufám, že mě v tom nenecháte samotného) a jednak se domnívám, že ten či ta, která se táže, třeba hledá určitou zpětnou vazbu na situaci či životní postoj nebo zkušenost, kterou prožívá a trochu doufá v ono Platonské: „Nic na světě není, co by nebylo, to jen my poznáváme již dávno (v životě) objevené.“

Karle, určitě se dobře připravíme a v moderované diskusi vytvoříme s pomocí Boží přátelskou atmosféru, která bude pro každého zúčastněného přínosem.

Připravil Daniel Dehner

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí farníci,

nevím, jak se to stalo, co toho bylo příčinou, ale vytáhla jsem z farní knihovny několik knih, tituly jako: *Nezapomeň na radost*, *Žij svobodně*, *Plný život ve stáří...*, uvědomila jsem si, že všechny mají jedno společné – jsou pozitivní. Všichni potřebujeme každý den malé dávky radosti a povzbuzení. Rozhodla jsem se vám nabídnout jednu z těchto pozitivně laděných knih.

Henri Boulad

Žij svobodně

Karmelitánské nakladatelství 1996, 70 stran

Často lidé, kteří se považují za věřící, mají rezervovaný postoj k aktivnímu životu ve víře právě proto, že by se cítili svázáni morálními pravidly Desatera. Autor zde vysvětluje, že jde o zastaralé myšlení ignorující pokračování ve smyslu Nového zákona. Příchod Ježíše Krista a jeho učení přináší (pokrokové) změny do pravidel lidského života. Jednání v duchu lásky jako nejvyššího principu. Bůh chce, abychom jednali ve svobodě. Kniha obsahuje ucelenou úvahu nad svobodou člověka. Člověk po ní touží a současně, když ji má, nemusí mít odvahu ji plně využít. Ve svobodě se ve svých životech neustále rozhodujeme, je na nás, zda se budeme rozhodovat v intencích Boží Lásky – pro dobro a pro lásku.

Autorem je teolog a psycholog v jedné osobě, jezuitský kněz narozený v Egyptě, žijící a studující v Libanonu a ve Francii. Později se stal představeným jezuitského řádu v Alexandrii, byl velmi aktivním v pomoci druhým, v charitním díle – v letech 1984 až 1995 působil jako ředitel *Caritas Egypt* a jako prezident *Caritas Severní Afriky a Blízkého východu* a v letech 1991 až 1995 jako

viceprezident *Caritas International* pro Blízký východ a severní Afriku.

Povzbuzující kniha k sebeuvědomění člověka a křesťana vybízející k aktivnímu způsobu života. Užitečné čtení pro každého, zvláště pro mladé lidi. Pro toho, kdo by chtěl rychle „proběhnout“ touto knihou, zanechal první čtenář zvyrazněné stěžejní myšlenky žlutou barvou ;-).

ÚRYVKY Z KNIHY:

To, že Bůh ví předem všechno, to není žádné určení dopředu, neznamená to žádné určení cesty! To musíme dobře rozlišovat. Bůh zná naše rozhodnutí a cesty, kterými právě jdeme, my zůstáváme ale zcela svobodní, a jako svobodní stojíme před Boží tváří.

(...)

Bůh pracuje s živými „součástkami“, které před ním tancují své tanečky. Jde mu o vybudování Božího království, chce své dílo dokončit, vybudovat „nové město“, nebeský Jeruzalém, „nové nebe a novou zemi“ podle svatého Jana. Potíž je jen v tom, že tyto součástky mají ducha a život, jsou svobodné a mají možnost jeho vůli odporovat, nebo se jí svěřit. Jedni říkají ANO, druzí s ním hrají falešnou hru a souhlasí jen napůl, což je absurdní. A ti nejtopornější, ti se od něj odtahují zcela, říkají NE. A jak reaguje Bůh? Přemáhá je, krotí, nutí je? Ne, Bůh čeká. Božská trpělivost je nekonečná, je to trpělivost lásky. S nadějí, s láskou pozoruje světové dějiště a respektuje naši svobodu.

Další kniha je první oblíbená duchovní četba, která mi byla doporučena farnicí našeho hejčínského společenství. Současně jsem byla upozorněna na obsáhlejší nové vydání této knihy z roku 2016 pod názvem *Příběh jedné duše* vydané také Karmelitánským nakladatelstvím.

Terezie z Lisieux

Autobiografické spisy – Dějiny duše

Karmelitánské nakladatelství 1991, 258

stran

(Kniha se nenachází ve farní knihovně!)

Marie Františka Terezie Martinová (1873–1897), narozená jako nejmladší z devíti dětí (pouze pět z nich se dožilo dospělosti), později řeholnice karmelitánského řádu Terezie od Dítěte Ježíše, byla vyzvána svou představenou (současně rodnou sestrou) k sepsání svého životopisu.

Před několika lety jsem četla knihu *Rodiče Terezie z Lisieux* od Hélyne Mongin. Bylo to jako nahlédnutí do nebe, krásná četba. Laskavost a zbožný život rodičů vytvářely krásné prostředí rodiny. Úmrtí maminky v pouhých Terezčiny čtyřech letech zasáhlo všechny a posílilo Terezčiny citové vazby na sestry i otce. Nepřekvapuje mě Terezčino dětsky čisté vyprávění vzpomínek na dětství a další události jejího života, včetně toho duchovního. Od malička touží po co největší Boží blízkosti. Tak, jak byla milována svými rodiči a obklopena milujícími sestrami, s takovou důvěrou se upírá k Bohu, Ježíši, Panně Marii, svatým – celému nebi. Od-poutává se od pozemského života podpořena mystickými zážitky a prosazuje si během své poutě po Itálii u papeže výsadu vstupu do řeholního života už v patnácti letech. Následuje tak dvě ze svých starších sester. Terezka ve svých vzpomínkách s pokorou a upřímností sděluje své myšlenky a duchovní prožívání své citlivé duše. Je až úsměvné, s jakou naléhavostí upozorňuje na své nedokonalosti. V závěru knihy jsou Terezčiny dopisy z posledních let jejího života, kdy dosahuje touhy vlastní oběti. Ta se naplní v podobě těžké nemoci a Terezka umírá na tuberkulózu.

ÚRYVEK Z KNIHY:

Pavčina (starší Terezčina sestra) přijímala všechna má důvěrná sdělení a objasňovala mi všechny mé pochybnosti... Jednou

jsem se divila, že Pán Bůh nedává stejnou slávu v nebi všem vyvoleným, a bála jsem se, že všichni nejsou šťastní. Tu mi řekla Pavlína, abych přinesla velkou „tatínkovou sklenici“ a postavila ji vedle svého maličkého náprstku a pak je naplnila vodou. Potom se mne ptala, která nádoba je plnější. Řekla jsem, že obě jsou plné a že je nemožné nalít do nich víc vody, Má drahá matka (po smrti své matky Tereška svou sestru takto důvěrně oslovovala) mi tím dala na srozuměnou, že v nebi dá Pán Bůh svým vyvoleným tolik slávy, že by jí víc neunesli, a takto že poslední nebude mít co závidět prvnímu.

knihovnice Marie

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

„Kdo včera u vás tak nadával?“ ptá se jedna sousedka druhé.
„Manžel – chtěl jít do kostela a nemohl najít modlitební knížku!“

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

HEJČÍN:

ZMĚNY BOHOSLUŽEB: Pravidelná mše svatá v Hejčíně **nebude v pondělí 17. června.**

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kostele. Informaci o tom, kdy bude adorace prokládána modlitbami za farnost, najdete níže.

Společenství mládeže se schází v neděli od 19.10 do 20.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Setkání vede P. Gorazd.

Setkání maminek s malými dětmi se konají ve čtvrtek od 9 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela. Náplní je společná modlitba, sdílení, hraní. Kontakt pro případné dotazy: Zuzka Filipová, e-mail: *filipova.zuzka@seznam.cz*.

Modlitby matek bývají ve čtvrtek v 19.30 hodin v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Věra Coufalová, e-mail: *coufalova.vera@seznam.cz*.

Až do neděle 9. června probíhá v hejčínském kostele sbírka potravin a finanční podpory **Krajíc chleba pro chudé**. Na potraviny bude v kostele vzadu koš, peníze noste do sakristie. Děkujeme za vaši pomoc.

Setkání pastorační rady farnosti Hejčín bude v pondělí 3. června.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. června. Další pak ve čtvrtek 4. července.

V pátek 7. června v 18 hodin proběhne tradiční **průvod z Horního náměstí do kostela sv. Mořice ke cti patronky města Olomouce sv. Pavlína**.

V pátek 7. června je **slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**. Adorace po mši svaté nebude, protože je **Noc kostelů**. Můžete přijít na program modlitebních písní, které bude schola zpívat od 21 do 22 hodin. Kdo byste byli ochotni nějak pomoci při zajištění programu Noci kostelů, přihlaste se u Heleny Mikuškové. Noc kostelů je výborná příležitost ukázat náš kostel někomu, kdo ho zevnitř nezná.

Farní voda se pojede v sobotu 8. června. Start: v 10 hodin v Horce nad Moravou, cíl: kemp Olomouc. Vhodné i pro naprosté začátečníky. Veškeré vybavení bude z půjčovny. Přihlášky již byly uzavřeny, podrobné informace byly zaslány e-mailem 27. května. Případní milovníci odkládání, kteří se nestihli přihlásit v termínu, se o informace mohou eventuálně hlásit u organizátora. Kontakt: Jan Návrat, tel. 731 332 685 • e-mail: *maxwell@email.cz*.

V neděli 9. června od 17 hodin v učebně nad sakristií **představí Karel T. Rakušan svou knihu *Život je tak jednoduchý, ale my...*** Krátkou upoutávku najdete také uvnitř zpravodaje.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude v pátek 14. června v 17.30 hodin.

Adorace v pátek 14. června bude tichá do 20.15 hodin. Potom do 21 hodin bude **prokládána modlitbami za farnost**.

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) se koná v neděli 16. června po mši svaté v 10 hodin. Bude ji sloužit novokněz P. Dominik Smeja, O.Carm. Všechny vás srdečně zveme a zároveň prosíme: zapojte se každý svým obvyklým způsobem do organizace farního guláše. A také prosíme: přineste předem na faru nebo do sakristie dárky do tomboly a v den D pak buchtu do soutěže.

Příští **úklid kostela** bude v úterý 18. června od 16.30 hodin. Každý, kdo přijde pomoci, bude vítán.

V neděli 23. června bude mši svatou v 10 hodin sloužit otec biskup Antonín Basler a udělí při ní **svátost biřmování** devatenácti biřmovancům.

V neděli 23. června proběhne při bohoslužbách **farní spoření**.

V pátek 30. června je **svátek Výročí posvěcení katedrály**. Při návštěvě olomoucké katedrály v ten den lze získat za obvyklých podmínek plnomocné odpustky.

Mši svatou při **poutní slavnosti sv. Cyrila a Metoděje** v pátek 5. července v 17 hodin bude sloužit jezuita P. Miroslav Herold. Bohoslužbu doprovodí zpěvem smíšený pěvecký sbor ze Stříbrnic u Uherského Hradiště.

Po mši svaté bude v 18.30 hodin v kostele **přednáška „Staroslověnské překlady evangelií“**, kterou přednese doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D. Podá nám přehled o současném stavu bádání o cyrilometodějském překladu evangelií. Představí nám nejstarší dochované rukopisy a seznámí nás s charakteristikou překladatelské techniky, a to i prostřednictvím dvou předmluv, které sepsal sám sv. Konstantin-Cyryl. Součástí přednášky budou také ukázky z evangelních textů.

Od 20 do 21 hodin bude v kostele **tichá adorace**.

Letošní **cyklopout'** se bude konat od pátku 12. července do pátku 19. července po trase: (Olomouc – Bánovce nad Ondavou – vlakem) – Vysoká nad Uhom – Vranov nad Topľou – Lipany – Litmanová – (Poprad – Olomouc – vlakem). Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Farní příměstský tábor pro děti od 7 do 13 let se koná od pondělí 29. července do pátku 2. srpna. Je přihlášeno 28 dětí, čímž je kapacita tábora naplněna; další děti už nelze přijmout. Případné dotazy pište na e-mail: farni.tabor.hejcin@seznam.cz.

Malou pout' (či výlet) pro rodiny s dětmi i všechny ostatní zájemce plánujeme na sobotu 7. září. Srdečně zveme.

Letošní víkend pro muže **Chlapi sobě** se uskuteční opět v Dolní Moravici na chatě U Rotterů od pátku 13. září do neděle 15. září. Kontakt pro zájemce: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

V sakristii hejčínského kostela, nejlépe po mši svaté, je možné zapisovat **úmysly mší svatých do konce roku 2024.**

* * *

HORKA NAD MORAVOU:

Setkání pastorační rady farnosti bude v úterý 4. června.

Letošní **Noc kostelů** proběhne v pátek 7. června.

Výročí posvěcení kostela (270 let) a výročí posvěcení zvonů (30 let) oslavíme v neděli 16. června. Mši svatou bude sloužit novokněz P. Dominik Smeja, O.Carm. Po mši svaté bude agapé.

V neděli 23. června bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu.**

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se bude konat v neděli 30. června v 15 hodin. Srdečně vás zveme!

* * *

KŘELOV:

Pastorační rada farnosti se sejde v pondělí 10. června.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín,
Horka nad Moravou a Křelov.

Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1,
779 00 Olomouc 9,

tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,

internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2024.

Příští číslo: 30. června 2024, redakční uzávěrka: 19. června 2024.